

PL 910/2007

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**
Secretariatul general al Camerei Deputaților

Cabinet secretar general

București 18.03.08

Nr. 51/1015

Domnului

IOAN VIDA

Președintele Curții Constituționale

Stimate domnule președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(4) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.643 din 16 iulie 2004, vă transmitem alăturat sesizarea făcută de un număr de 71 de deputați, cu privire la neconstituționalitatea unor prevederi din **Legea pentru modificarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială.**

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

Titu Nicolae Gheorghiof

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 14/1015 / 18.03.2008

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal

NR. 16/157/18.03.2008

**Către: Secretarul General al Camerei Deputaților
Domnul Titu Nicolae Gheorghiof**

18.03.2008
dep. de știri
se trimite la
furnele de știri
Către Curtea Constituțională
[Signature]

În temeiul prevederilor art. 146 lit. (a) din Constituție și al art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, deputații menționați în lista anexată, vă transmitem alăturat prezenta sesizare de neconstituționalitate asupra **Legii pentru modificarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială**, spre a fi înaintată Curții Constituționale.

Pentru semnături,

Lider Grup

Cristian Rădulescu

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal

Nr. 16/147/18.03.2008

**DOMNULUI PROF.UNIV.DR. IOAN VIDA
PRESEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

Stimate domnule președinte,

In temeiul art.146 lit.a) din Constituție, art.11 lit.a) și a art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu completările și modificările ulterioare, deputații înscriși pe lista anexă formulează prezenta

S E S I Z A R E

asupra neconstituționalității pct.1 din Legea pentru modificarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr.200 din 23 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

In ședința Plenului Camerei Deputaților din data de 11 martie 2008 a fost adoptată, în calitate de Cameră decizională și cu procedură de urgență, Legea pentru modificarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială.

MOTIVELE DE NECONSTITUTIONALITATE:

Considerăm că, pct.1 din Legea pentru modificarea Legii nr.115/1999, este neconstituțional, pentru că încalcă prevederile art.109 alin.(2) teza I din Constituție.

1. Potrivit pct.1 din Legea pentru modificarea Legii nr.115/1999 privind răspunderea ministerială, punct prin care este modificat art.16 alin.(1) din această lege, „(1) Dacă membrul Guvernului pentru care Președintele României a cerut urmărirea penală este și deputat sau senator, ministrul justiției sau, după caz, primul – ministru va solicita Camerei competente să declanșeze procedura de adoptare a cererii de începere a urmăririi penale. Dispozițiile art.13 – 15 se aplică în mod corespunzător.”

Prin textul legal criticat sunt încălcate prevederile art.109 alin.(2) teza I din Constituție. Astfel, conform dispozițiilor art.109 alin.(2) teza I din Constituție numai Camera Deputaților , Senatul și Președintele României au dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor. Contrar acestor dispoziții constituționale prin textul de lege criticat se repartizează competențe, diferențiat, în funcție de calitatea de deputat sau cea de senator, avută de persoana în cauză, care este și membru al Guvernului, pentru fiecare din autoritățile publice

prevăzute de textul constituțional, cu toate că în Constituție nu se face o asemenea repartizare de competențe.

De asemenea, textul legal criticat mai prevede că ministrul justiției sau, după caz, primul – ministru, va solicita Camerei competente să declanșeze procedura de adoptare a cererii de începere a urmăririi penale. Această dispoziție este contrară, și ea, prevederilor art.109 alin.(2) teza I din Constituție, întrucât prevederile constituționale dispun că nu ministrul justiției sau primul-ministru ar putea declanșa procedura de urmărire penală, ci cu totul alte autorități publice, și anume : Camera Deputaților , Senatul și Președintele României. Ca urmare, ministrul justiției sau primul ministru, nu pot face, față de dispozițiile constituționale, nici măcar ceea ce sugerează textul de lege criticat, adică să solicite declanșarea unei proceduri pentru începerea urmăririi penale. Acest lucru este și mai evident având în vedere că nici un text constituțional nu permite ministrului justiției sau primului – ministru să exercite o asemenea atribuție. Repetăm, o asemenea atribuție constituțională o au doar Camera Deputaților, Senatul sau Președintele României.

De menționat este de asemenea că, prevederile criticate din art.16 alin.(1) reiau, în întregime dispozițiile din art.16 alin. (7) din Legea nr.115/1999 (art.16, declarat neconstituțional, avea 8 alineate), dispoziții pe care Curtea Constituțională le-a declarat neconstituționale prin Decizia nr.1.133 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr.851 din 12 decembrie 2007, întrucât prin decizia sa Curtea a declarat neconstituțional tot conținutul art.16 din Legea nr.115/1999 și nu numai alineatele 1 – 6 din aceeași lege. Ca urmare, nu mai era posibilă reiterarea aceluiași text într-o altă inițiativă legislativă, pentru că devine și el

neconstituțional, ceea ce se întâmplă și cu textul criticat, pe baza principiului autorității lucrului judecat.

2. La fel de neconstituțional, față de art.109 alin.(2) teza I, este și pct.1 din Legea pentru modificarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, punct prin care se modifică și art.16 alin.(2) din această lege. Potrivit acestei prevederi, “(2) În situația în care cel în cauză este ministrul justiției, cererea se adresează primului – ministru.”. Prevederile constituționale mai sus citate dispun că, numai Camera Deputaților , Senatul și Președintele României pot cere urmărirea penală a membrilor Guvernului și nicidecum primul – ministru, chiar dacă membru Guvernului în cauză este ministrul justiției.

De altfel, însăși stabilirea unor atribuții pentru ministrul justiției sau pentru primul – ministru, în cadrul procedurii de stabilire a responsabilității ministeriale , este contrară prevederilor art.109 alin.(2) teza I din Constituție, care nu prevede nicio trimitere la ministrul justiției sau la primul - ministru, când dispune cine poate cere urmărirea penală. O asemenea competență a ministrului justiției sau , după caz, a primului – ministru nu se poate baza nici pe dispozițiile art.109 alin.(3) din Constituție, întrucât potrivit prevederilor constituționale mai sus citate, prin legea privind responsabilitatea ministerială, la care face trimitere alin.(3), ar trebui reglementate doar “cazurile de răspundere și pedepsele aplicabile membrilor Guvernului”. Ca urmare, devin neconstituționale toate reglementările care depășesc limitele din art.109 ali.(3) din Constituție și oricum, prin legea criticată pentru neconstituționalitate, nu se pot reglementa competențe ale primului- ministru sau ale ministrului justiției.

De altfel, de asemenea, textul criticat din art.16 alin.(2) reia, în întregime, prevederile art.16 alin.(8) din Legea nr.115/1999, dispoziții pe

care Curtea Constituțională le-a declarat neconstituționale prin aceeași Decizie nr.1.133/2007, mai sus citată, întrucât prin această decizie a fost declarat neconstituțional tot conținutul art.16 din Legea nr.115/1999 și nu numai prevederile din alineatele 1 – 6. Ca urmare, nu se mai putea reitera același conținut neconstituțional, așa cum s-a întâmplat în textul criticat de neconstituționalitate, pentru că și textul reiterat devine neconstituțional, pe baza principiului autorității lucrului judecat.

3. Modalitatea defectuoasă de reglementare este evidentă și față de prevederile art.72 alin.(2) teza a II-a din Constituție, potrivit cărora parlamentarii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fără nicio aprobare. Niciun argument constituțional nu poate susține ideea că, urmărirea penală și trimiterea în judecată penală a membrilor Guvernului ar trebui să se facă potrivit unei proceduri mai greoaie, în raport cu cea utilizată pentru urmărirea și trimiterea în judecată a parlamentarilor, adică cea prevăzută de Legea criticată pentru neconstituționalitate.

4. Legea criticată a fost adoptată după ce Curtea Constituțională s-a pronunțat, prin Decizia nr.1.133 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr.851 din 12 decembrie 2007, decizie prin care, în întregime, art. 16 din Legea nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială și Ordonanța de urgență a Guvernului nr.95/2007 pentru modificarea Legii nr.115/1999 au fost declarate neconstituționale. Potrivit acestei decizii, textul constituțional (art.109 alin.(2) din Constituție) “instituie necondiționat dreptul Camerei Deputaților, Senatului și Președintelui României de a cere urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor”, fără ca acest drept să poată aparține primului – ministru sau ministrului justiției, cum se

sugerează în Legea criticată de neconstituționalitate.” În consecință, atât cele două Camere ale Parlamentului, cât și Președintele României au libertatea de a stabili, fără altă reglementare exterioară, aplicând direct Constituția, modul de exercitare a acestui drept. Autorităților prevăzute la art.109 alin.(2) nu li se poate impune, fără să se încalce principiul separației puterilor în stat, prevăzut de art.1 alin.(4) din Constituție, obligația de a efectua cercetări proprii sau de a încredința unor structuri extrajudiciare verificarea faptelor penale cu care sunt sesizate de Ministerul Public, de alte organe ale statului sau de cetățeni.”. În continuare, Curtea Constituțională mai reține că, textul de lege analizat, adică art.16 din Legea nr.115/1999, restrânge, prin condițiile pe care le impune, dreptul Președintelui României de a cere urmărirea penală a membrilor Guvernului. Printre aceste condiții fugurează: implicarea ministrului justiției în procedura responsabilității membrilor Guvernului, cu toate că, atribuțiile și rolul său sunt cu totul altele; necesitatea ca Președintele României să fie sesizat doar de primul – ministru, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de procurorul șef al DNA; obligația celor care au dovezi despre săvârșirea unor fapte penale de către un membru al Guvernului de a nu se adresa direct Președintelui României, ci autorităților de mai sus, care la rândul lor să sesizeze pe Președintele României. “Toate aceste condiții sunt de natură să restrângă până la anihilare dreptul constituțional menționat al președintelui României, exercitarea acestuia fiind dependentă de acțiunea și de decizia celorlalte autorități prevăzute de textul de lege.”

În aceeași termeni, Curtea Constituțională pune problema și în legătură cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.95/1999, prin care se înlătură posibilitatea ca Președintele României să fie sesizat de procurorul șef al DNA, dar impune ca atunci când este sesizat de procurorul

general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție acesta să-l informeze și pe primul – ministru, ceea ce nu este conform prevederilor art.109 alin.(2) din Constituție. Curtea a concluzionat că, acest mod de reglementare contravine și prevederilor art.115 alin.(6) din Constituție, pentru că a fost afectat regimul unei instituții fundamentale a statului.

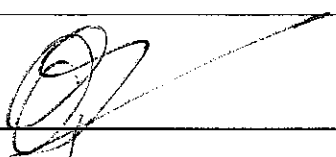
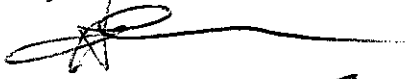
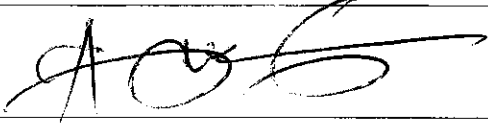
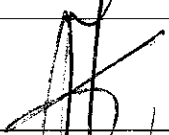
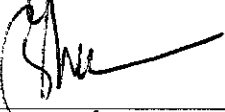
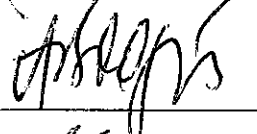
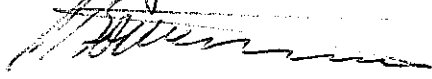
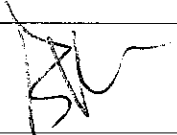
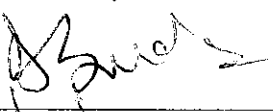
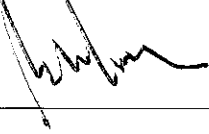
Prin reglementarea legală criticată s-au depășit limitele deciziei Curții Constituționale, mai sus citate și, ca urmare, se poate ușor constata că, prevederile legale criticate nu sunt conforme Constituției. În alte cuvinte, prevederile pct.1 din Legea criticată sunt contrare atât Constituției cât și deciziei Curții Constituționale care, potrivit art.2 alin.(3) teza a II-a din Legea nr.47/1992, republicată, se poate pronunța numai asupra înțelesului legii contrar Constituției. O asemenea competență se bazează pe faptul că, aceasta are ca scop, conform art.142 alin.(1) din Constituție și art.1 alin.(3) din aceeași lege, garantarea supremației Constituției. Ca atare, Parlamentul, în procedura legislativă de punere de acord a legii neconstituțională deja promulgate cu dispozițiile Constituției, nu ar putea să ignore conținutul deciziei Curții, prin care legea în cauză a fost declarată neconstituțională, și aceasta, pentru că, în cazul ignorării deciziei, Curtea Constituțională se va pronunța cu respectarea jurisprudenței sale formată anterior.

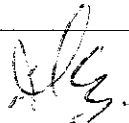
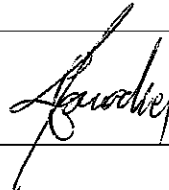
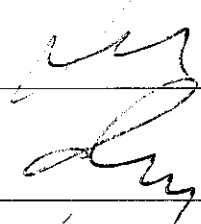
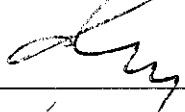
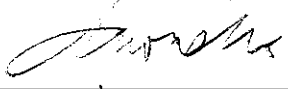
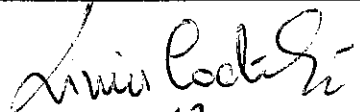
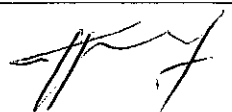
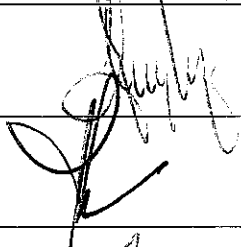
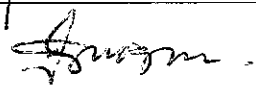
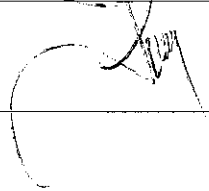
5. Incredibil, dar prin textul criticat, nu sunt avuți în vedere membrii Guvernului, care nu sunt deputați sau senatori, pentru care legea criticată nu prevede nici o procedură, iar ceea ce este și mai grav este faptul că, nici celelalte prevederi ale Legii nr.115/1999, nu cuprind nimic în ceea ce privește procedura de urmat în asemenea cazuri. Acest fapt demonstrează, încă o dată, faptul că, s-au depășit limitele stabilite de Curtea Constituțională.

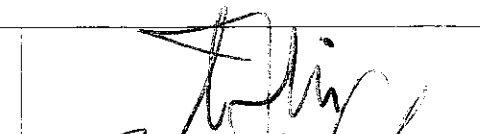
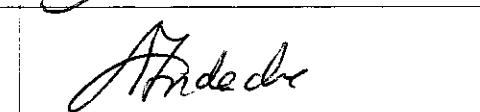
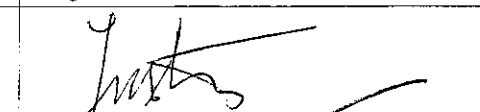
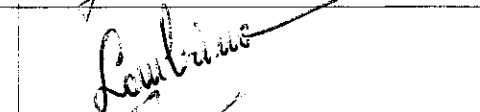
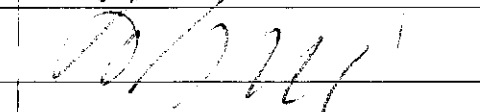
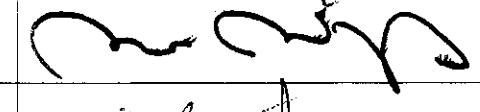
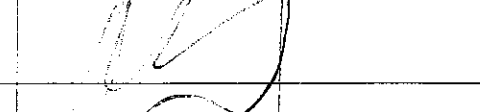
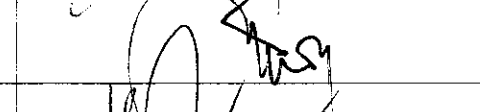
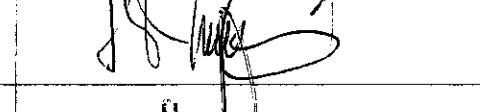
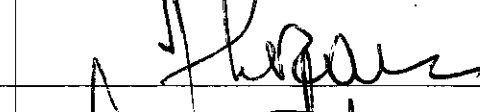
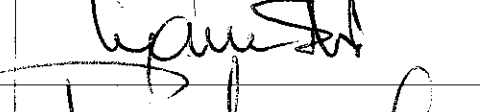
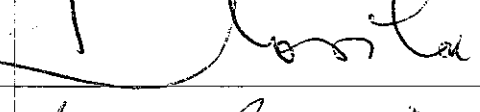
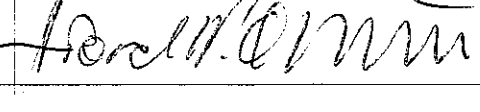
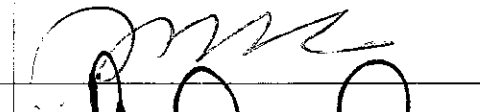
Față de cele de mai sus, rugăm Onorata Curte Constituțională să admită sesizarea noastră, care cuprinde o obiecție de neconstituționalitate și să constate că prevederile pct.1 din Legea pentru modificarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială sunt neconforme prevederilor art.109 alin.(2) teza I din Constituție și ca urmare sunt neconstituționale.

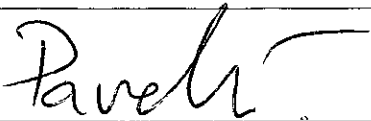
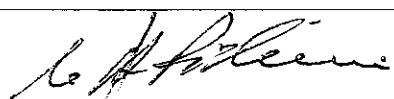
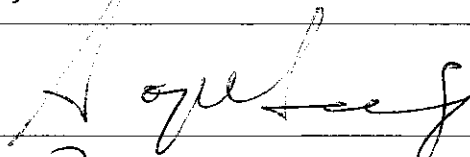
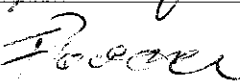
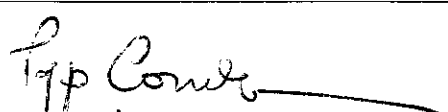
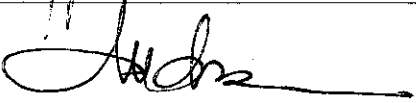
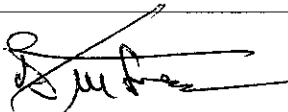
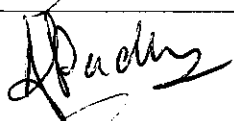
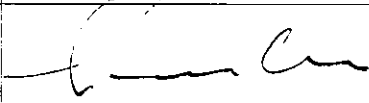
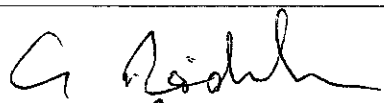
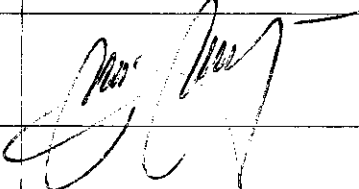
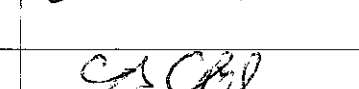
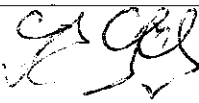
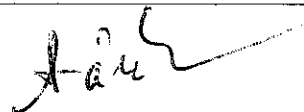
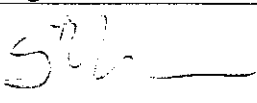
Anexăm lista semnatarilor sesizării asupra neconstituționalității pct.1 din Legea pentru modificarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată .

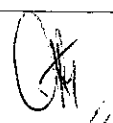
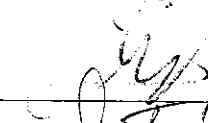
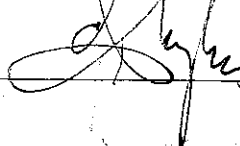
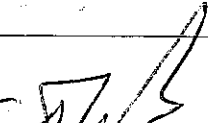
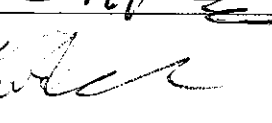
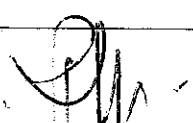
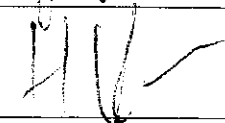
TABEL NOMINAL
cu semnatarii sesizării asupra neconstituționalității
pct.1 din Legea pentru modificarea Legii nr.115/1999 privind
responsabilitatea ministerială, republicată în Monitorul Oficial al
României Partea I nr.200 din 23 martie 2007, cu modificările și
completările ulterioare

Nr. crt.	NUME SI PRENUME	semnătura
1.	ALBU GHORGHE	
2.	ALMĂȘAN LIVIU	
3.	AMARIE CONSTANTIN	
4.	ANDREICA ROMICA	
5.	BARBU GHORGHE	
6.	BARDAN CORNEL STEFAN	
7.	BĂLU MARIUS	
8.	BÎRSAN IULIAN - GABRIEL	
9.	BOAGIU ANCA DANIELA	
10.	BOUREANU CRISTIAN	
11.	BRUCHENTAL-POP IONELA	
12.	BRÂNZĂ WILLIAM	
13.	BUDA DANIEL	
14.	BUHĂIANU OBUF CĂTĂLIN OVIDIU	

15.	BUȘOI DIANA	
16.	BUZATU HORAȚIU	
17.	CANACHEU COSTICĂ	
18.	CANTARAGIU BOGDAN	
19.	CĂLIAN PETRU	
20.	CIOCÂLTEU ALEXANDRU	
21.	CODÎRLĂ LIVIU	
22.	CONSTANTINESCU ANCA	
23.	COȘEA MIRCEA	
24.	DRĂGUȘ RADU – CĂTĂLIN	
25.	DUȚU STELIAN	
26.	FUIA STELIAN	
27.	GHIORGHIONI IONESIE	
28.	GONȚEA ION	
29.	GRIGORE DAN	
30.	HOINARU MARIAN	
31.	IGAȘ TRAIAN CONSTANTIN	

32.	ILIE CRISTIAN	
33.	ILIESCU VALENTIN ADRIAN	
34.	IONESCU DANIEL	
35.	IORDACHE GRAȚIELA DENISA	
36.	IUSTIAN MIRCEA	
37.	LAMBRINO RADU	
38.	LIFICIU PETRE	
39.	LIGA DĂNUȚ	
40.	MAN MIRCEA	
41.	MIRONESCU LAURENȚIU	
42.	MIROȘEANU LIVIU ALEXANDRU	
43.	MOCANU ALEXANDRU	
44.	MOMANU CORNELIU	
45.	MOVILĂ PETRU	
46.	OANCEA VIOREL	
47.	OLTEAN IOAN	
48.	OLĂREAN AUREL	

49.	PARDĂU DUMITRU	
50.	PAVELIU SORIN	
51.	PETREA CONSTANTIN	
52.	PITEIU MARCEL	
53.	POPESCU CORNELIU	
54.	POPESCU FLORIN	
55.	POPP COSMIN GABRIEL	
56.	PREDA CEZAR FLORIN	
57.	PRUTEANU VASILE	
58.	PUCHIANU IOAN DUMITRU	
59.	PUZDREA DUMITRU	
60.	RĂDULESCU CRISTIAN	
61.	ROGIN MARIUS	
62.	ROMANESCU MARCEL LAURENȚIU	
63.	SANDU GABRIEL	
64.	SÂRB GHEORGHE	
65.	SÂRBU LIVIU MUGUREL	

66.	STOICA ION	
67.	STRĂCHINARU PETRE	
68.	STIRBET CORNEL	
69.	TABĂRĂ VALERIU	
70.	TUDOR CONSTANTIN	
71.	TURCAN RALUCA	
72.	UNGUREANU PETRE	
73.	VĂSIOIU HORIA	